

Hrvatska književnost.**Knjige „Maticе Hrvatske“.**

Prievodi novijih pjesnika. Izdaje Matica Hrvatska, svežak prvi. Adam Mickiewicz. Gospodin Tadija ili poslednji porob u Litvi. Plemička pričovijest iz godine 1811. i 1812. U dvanaest pjevanja. Preveo, uvod i bilješke napisao Dr. T. Maretić. Nagradjeno iz zaklade Adolfa Weber-Tkalčevića za godinu 1890. Zagreb. Naklada Matice Hrvatske. 1893. Cena za članove „Maticе“ 1 for., knjižarna cena 150 for. — Lepe misli se je popriješla vrla Matica Hrvatska: namenila se je Hrvatom podajati v prevodih pesniške lepote drugih narodov in jim tako v domaćem jeziku kazati pesmi-biserje drugih ljudstev. Prvi zvezek „Prievodov novijih pjesnika“ je izvestno razveselil vsakega Hrvata. Poljsko Iljado, kakor nazivljejo prekrasni umotvor „Pan Tadeusz“ največjega slovanskega pesnika Poljaka Mickiewicza, imajo sedaj Hrvatje v prevodu, v stihovnem in rimovanem prevodu dr. T. Maretića, ki si je v tem oziru pridobil velikih zaslug za svojo domovino. Prelagatelj pravi v predgovoru: „U uvom mojem prijevodu znam, da ima nedostataka; njekoje od njih vidim i sam i osjećam, a druge će naći vješte oči. Kolika je vjernost moguća u stihovnom in k tomu još rimovanom prijevodu, ja sam gledao, da joj se što više približim, a ne stoji do mene, da sudim, koliko mi je to nastojanje pošlo za rukom.“ No, reči moramo, da je v obče dobro naredil. Prevod se čita gladko. Napák, vsaj većih, ni. Le sem ter tje naletiš na kakšno mesto, ki ti ne more biti všeč, kakor stran 5., kjer se opisuje Kosciuszkov portret na steni: „U svom plaštu krakovskom gle Koščuško tamо, — Drži mač objeručkē, u vis gleda samo; — Takav bješe, kadno se kleo kod altara, — Da će mačem iz Poljskē izgnat tri vladara — Il' sam na-nj se baciti.“ Zadnje besede se v poljskem izvirniku glasé: Albo sam na nim padnje. To je pa kaj drugega: pasti na meču, to je, po sovražnem meču v vojski, kakor pa: vreči (baciti) se na meč sam, kakor ima hrvatski prevod. Splošno pa bo, mislimo, prevod

ugajal. Z veseljem pozdravljamo ta novi predal „društvenih nakladnin“ Matice Hrvatske in ji le priporočamo, naj i v bodoče izdaje le prevode samo dobrih pesnikov.

M. P.

Mirko Bogović. Pjesnička djela. Svežak prvi. Drame: Matija Gubec. — Stjepan, poslednji kralj bosanski. 8". Str. 285. Cena 1 gld.

Mirko Bogović, hrv. pesnik še iz ilirske dôbe (rojen 1. 1816.), je umrl lani dné 4. mal. travna. Namerjal je že sam, da bi izdal svoje žaloigre v novič, in jih je tudi popravljal. M. H. se je lotila tega dela in tu nam podaje 1. zvezek, obsegajoč dve znameniti tragediji iz jugo-slovanske zgodovine. G. Milivoj Šrepel je priredil to lepo izdajo, ki bo vnemala narodno zavest ne samo pri Hrvatih, ampak v vseh Jugoslovenih. Toliko zadostuj o tem zvezku; izideta — mislim — še dva. S.

„Zapisci iz mrtvog doma.“ F. M. Dostojevski, s ruskega preveo Stjepan Lukić. V Zagrebu. Knjižara Jugosl. akademije. Knjižara Dioničke Tiskare. 1891. 8". Str. 346. Cena 1 gld. 20 kr. Jako zanimiva knjiga. Aleksander Petrović, ruski plemič, je ubil iz ljubosumnosti prva leta po zakonu svojo ženo in se sam naznani sodišču. Poslali so ga v Sibirijo na deset let. To svoje bivanje popisuje in slika v teh „zapiscih iz mrtvog doma“. Opisuje kraj in „dom“, kjer so bivali kaznjenci. Kaže različne značaje različnih zločincev; nekateri so divji, brezčutni, prav živalski; drugi so tudi v zaporu blagi in dobri. Popisuje, kaj in kako delajo jetniki, kako živé in se hranijo. Sploh, kakor sam pravi na str. 328.: „htio sam prikazati svu našu tamnicu i sve, što sam doživio za tih godina, u preglednoj i jasnoj slici. Jesam li postigao ta cielj, neznam. Pa i nije moja, da sodim.“ Ali dosegel je, kar je žezel, in kdor se zanima za duševno delovanje posamnih ljudij in prikaznij v človeškem značaju, našel bo obilno prav zanimivega gradiva v precej obsežni (346 strani) knjigi, pisani v gladkem in ne pretežkem jeziku.

M. B—c.

Razne stvari.

Pergamenski papir. Dandanes dobiš težko kako količaj vredno stvar, katere ne bi znali posnemati ali ponarejati. Tudi pergamento, t. j. oslovsko kožo, gladko ustrojeno za pisanje, znajo ponarejati, in tak ponaredek prodajajo kot pergamenki papir. Ta papir je sicer jako lep in trden, a vodi se ne ustavlja. Če raztrgaš pergamenki papir v kosce in deneš v vodo, kmalu se razmehča. J. N.

Špirit ali alkohol se lahko dela iz raznih tvarin. Navadno ga delajo dandanes iz krompirja. Dá se narejati iz lesa, še bolje iz šote, kakor se

je pokazalo v novejšem času. Šota se dá lože in bolje razkrojiti in razmehčati kakor les. Poskusili so pokazali, da se dobi iz 200g šote $12\frac{1}{2}$ kuhičnih cm špirita. Umnemu tvorničarju bi pri Ljubljani ne nedostajalo te ponižne tvarine. J. N.

Fotografija in zvezdoznanstvo. Fotografija napreduje dandanes tako hitro, da je dokaj težko spoznavati, še teže pa uporabljati ali poskušati vse nove iznajdbe in izumitve. Jako dobro služi fotografija zvezdoznanstvu. Česar ne more več oko doznati, to pokaže občutna svetlopisna ploča. Da